

THEATERKRANT

RECENSIES

DE GROTE ILLUSIONIST (8+)

HET FILIAAL

JEUGD - 19 oktober 2014 - Theater Kikker, Utrecht - [Speellijst](#)

★★★★☆

Humor en dramatiek perfect in balans

door **Sander Janssens** gezien 19 oktober 2014

Er is een kleine jongen die zo nu en dan even helemaal wil verdwijnen. Er is een konijn met een hang naar dramatiek, die zichzelf in de grime zet. Er is een assistente die zich gefascineerd laat meevoeren in de wereld van het grote spektakel. En er zijn volop trucs, van het laten verdwijnen van een balletje tot het afzagen van hoofden. In een wereld waar de illusie het hoogste woord voert, is altijd wat te beleven.

[Nog geen andere recensies](#)

Het Utrechtse jeugd- en muziektheatergezelschap Het Filiaal weet met zijn voorstelling *De grote illusionist* (8+) de perfecte balans van humor en romantiek te vinden. Het spektakel, in volle vaart en met al zijn grappen, wordt niet geschuwd, maar er wordt ook ingezoomd op de emotie. Want wat ligt er ten grondslag aan al die goochelacts? Waarom houden we stiekem zo van leugens en bedrog? Met dat soort vragen wordt het jonge publiek geconfronteerd. Is het de bedrieger die graag liegt of willen de mensen liever bedrogen worden dan de waarheid horen? Het is die wat filosofische insteek in combinatie met strak gespeelde, dynamisch afwisselende scènes en goed uitgevoerde klassieke goochelacts die *De grote illusionist* tot een werkelijk magische voorstelling maken.

Op de vloer Gábor Tarján (muzikant en acteur), Ramses Graus (objecttheatermaker en acteur) en Henke Tuinstra (actrice). De eerste twee zijn vast aan het gezelschap verbonden. Tuinstra is dit jaar nog afgestudeerd aan de acteursopleiding en dit is haar tweede productie bij Het Filiaal. Met haar expressieve mimiek en haar enthousiaste spel heeft ze een natuurlijke verstandhouding met het jonge publiek. Graus is het rustpunt, met helder en prettig spel, en hij excelleert in de scènes waarin hij het konijn tot leven laat komen. Tarján ten slotte, die meestal achter zijn instrumenten zit maar geen moment alleen maar muzikant is, vult het tweetal als vreemde eend in de bijt met verve aan.

Wat de voorstelling in eerste instantie naar een hoger level tilt, zijn de even vaak hilarische als droefgeestige vondsten in de tekst die regisseur Monique Corvers schreef. Dit kwam misschien nog wel het beste samen in het wat opdringerig eenzame konijn die met het lied 'Een konijn zonder wortels' met weemoed terugdenkt aan zijn uit het oog verloren roots. Het konijn, een groot en wat lelijk uitgevallen knuffel, wordt prachtig bespeeld door Graus, vol emotie en tegenstrijdigheden.

Het is veel, het zijn een hoop lijntjes en soms is het even zoeken naar een rode lijn. Maar het zou flauw zijn om te zeggen dat het te veel is, getuige bovendien ook de kinderen die met open mond van begin tot eind in de voorstelling zitten. Om van de ouders nog maar te zwijgen.

Want het zijn niet de minste vragen die Het Filiaal hier opwerpt. Bij wie begint en bij wie eindigt de leugen? Wat voor nare plek zou de wereld zijn met alleen maar keiharde werkelijkheid? Laat het theater dan bij uitstek een plek zijn waar het nog eens magisch mag worden. En laat daar de illusie zeegevierden.

Foto: Joris van Bennekom

8+

[Print deze recensie](#)

©Theaterkrant 2014

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.